

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

S. Pachomius dæmonem videt ficui incubantem, & inde Nouitijs insidias
strue[n]tem, & ad ficus carpendas inuitantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*S. Pachomius demonem videt ficui incuban-
tem, & inde Novitjs insidias struentem
& ad ficus carpendas invitantem.*

Ex Viris Pat. & Metaph.

L Ex in veteribus vixit Asceterijs,
Hodicque vivit in novis complusculis,
» Vt nemo fructum lentiolem aut præcoccem,
» Seu quem fidelis ramus etiamnum sibi
» Servat tenacem ac pendulum in pomario,
» Seu quem maleuolus imber affixit solo,
» Aut sponte lapsantem suâ maturitas
» Benigna vescum transeuntibus dedit,
» Siue vva, siue oliua, siue sint pyra,
» Seu cerasa, & aliud omne pomorum genus,
» Vt nemo seu vir, seu senex, seu sit puer,
» Aut vellat, aut humo legat, nedum esitet,
» Nisi nutus adsit & facultas Præsidis,
» Nedum in cubile gestet, vt noctu voret.

Monachos Muchonsæ (titulus is claustro fuit)
Visebat olim Nobilis Pachomius
Nobilis eremi Patriarcha Pachomius.

Videre videor obuios gnatos Patri,
Primumque canis lacteam turbam scenum,
Dein virorum barba cingulo tenus
Et his & illis digna maiestas erat,
Sed vtrisque celo dignior virtus erat,
Hos inter olitor strenuissimus Ionas.

Sed & fuere qui iuventam nunc suam
Recens sacrarant, Cœnobij proles noua.

In-

Intro-ergo-gressus senior arborem videt.
 Procera ficus hæc erat, latè comas
 Diffusa, ramis facta procumbentibus,
 Tam densa matrem degrauebant pignora.

Mediæ infidebat arbori monstrum horridum:
 Magni Dynastæ plurimum in monstro fuit;
 Sic ora tenuit, sic, vt ansas, brachia;
 Clauam sinistra præferens sceptri vice,
 Oculos vibrabat, vt tyranno moris est;
 Ventrem gerebat instar immensi cadi.

Nec vlla nobis sphynx opus; dæmon erat,
 Cui Gastrimargo nomen: ille ficui
 Dudum imperarat, incubans noctu diu,
 Ansamque tribuens fructuum esurionibus
 Subindè fieri legirupionibus.

Vbi aduenire quempiam è minoribus
 Cernebat, euestigiò more Africi
 Succutere ramos, decutere ficus humi.

Hic Tyro proritatus illicitâ fame
 Crumenicidæ more & oculo cernere,
 An in propinquo quispiam; pronus dein,
 Ac si solutum calceum restringeret,
 Mora nulla læuâ ac dexterâ ficus duas
 Corripere, denudare, ventri credere.

Etiâ pusillâ lætus hac victoriâ
 Ridere dæmon, præque risu crebrius
 Quassare ramos, impluere ficus nouas,
 Vt & ille manicas hisce saturaret suas.

Domum hoc reuerso, aut alteram ingresso viam,
 Venire succedaneus voto pari
 Alius & alius. Copia, opportunitas,
 Truncus tricorpor, facilis ascensus, mala

Cupi-

Cupido, ficus pensiles in os dare.

Pars tamen & animo melior & numero fuit,
Quæ ne pilo tentare ficus obuias,
Nedum vorare, nedum in arcam condere.

A transeunte cominuis Pachomio
Vbi se videri vidit orci furcifer
Inu: sus alijs, nil moræ, latissima
Ficulna folia vellit, & sese, vt potis,
(Sic olim Adamus deprehensus) abdidit,
Sed prominebant cornua ac vnci pedes.

Hæc deinde verba dat Pachomius Ionæ:

- „ Mi frater, istanc, si mihi morem geris,
„ Ficum securis ilicò euersam dabit.
„ Reclamat olitor: O Pater, ne id iusseris,
„ Hæc arbos auro præstat, hæc mitissimos
„ Dat bifera fœtus, quidquid aura murmuret;
„ Munifica si quæ pomus vlla sit domi.
„ Viden' vt caducos fulcra ramos subrigant,
„ Ne mole tantâ fructuum cassi ruant?
„ Vel sola, quam diffundit, ymbra diutiùs
„ Nostro meretur horto, & arcâ frui.
„ Hic senior ingemiscit: Ah nescis, Iona,
„ Quos illa fructus quamque noxios gerat!
„ Ficus, reponit ille, ficus optimas.
„ O fili, acerbas, intulit Pachomius.
Nec plura; tendit ad suas intrò preces.
Hostum rigare lætus interim Ionas,
Suam ipse ficum saluam & incolumem ratus,
Neque memor, esse precibus oblongas manus.
Ast magè triumphat, exilitque gaudio
Toruus Dynastes arboris, sed non diu:
Nam derepentè, dum Pachomius Deum

Solli-

Sollicitat, iste sensit à tergo vrier
 Caudam; profugiens ergo more caniculæ,
 Sed ante præ furore, præque malitiâ,
 Ficum vniuersam putido afflans halitu,
 Ter mille diris deuouet Pachomium.

Die deinde postero bonus Jonas
 Exaruisse stirpitus ficum videt,
 Videtque ficus iam medullitus putres.

Si cum iuberet decuti Pachomius,
 Fecisset imperata, ferroque arborem
 Prostrasset, iissent in catinum Fratibus
 Hæ saltem edendæ. Quid deinde Pachomius
 Monitu paterno dixerit, quid egerit
 His ficum furunculis tyrunculis
 Ad se vocatis in locum (quem dæmones
 Odere peius igne, peius Tartaro)

Conijcere pronum est. Dixit, & dixit gemens:
 Quam sapè nobis parua res magno stetit!
 Et Adæ Parenti, dum Orbis in cunis erat,
 Aurum ruina non fuit, pomum fuit.
 Nec minima legum minima damnorum creat,
 Si quam fragilitas aut malitia ruperit.

*B. Iuniperus Franciscanus, dum ambiguis
 responsis Principem Tyrannum suspedit,
 panè ipse laqueo suspenditur illius iussu.*

Ex S. Francis. Chron. lib. 6. cap. 38.

Iuniperus ille, qui suem ægri gratiâ
 Fecisse tripodem fertur, is prudens volens
 Scipse longam panè fecit perticam,

Dum